

opholde sig paa Contoiret, indtil dette er fæst, saa er der ingen Banffeligbed; thi saa kan Brevet siges endnu at være i Postvæsenets Bærge; men jeg henvender mig til den høitærede Finanzminister om at tage under Overveielse, om ikke Liberaliteten kunde strækkes saa vidt, at, naar en saadan Skrivelse kom aaben til et Politieontoir, den da i ethvert Fald kunde sendes videre uden at behøve nyt Frimærke. Urede Medlemmer ville maaffee synes, at det er en meget lille Sag, jeg her berører, men i det praktiske Liv kan den dog have ikke ringe Betydning; thi Antallet af de Breve, der saaledes maae gaae fra een Politimester til en anden, er virkelig meget betydeligt i Aarets Løb.

Sonne: So mere Portoer er bleven nedsat, desto mere er Correspondancen tagen til, og desto mere er det ogsaa blevet Stiff og Brug at frigjøre sine Breve. Dette Sidste er endog taget saaledes til, at det nu i Almindelighed mellem Mand og Mand ansees for uhøfligt, naar man affender et Brev, som ikke er frigjort. Dette have vistnok for en Deel Lovbestemmelserne havt Skyld i, idet man jo hidtil har maattet betale 6 St. for ikke-frigjorte Breve, medens de frigjorte Breve kun betales med 4 St. Men hvad enten det nu væsentlig er paa Grund af denne Forffjel i Portoer, eller det er paa Grund af den større Correspondance, vist er det i alt Fald, at den Anskuelse har udvillet sig, at det er almindelig Høflighed at frigjøre sine Breve. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg blev noget forundret, da den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 13 om, at „Forsendelser fra Statsmyndigheder til Private afgaae i Porto.“ ved 1ste Behandling, da det viste sig, at flere ærede Landsstingsmænd ikke forstode dette Udtryk, blev forklaret herhen, at Meningen var den, at Brevene skulde afgaae ufrankerede. Jeg troede virkelig, at Meningen med samme var den, at Staten nu var bleven ligesaa høflig som Borgerne i Almindelighed, saa at den vilde frigjøre sine Breve. Meningen med Bestemmelsen forklaredes imidlertid, som sagt, at være ganske det modsatte; Meningen var den, at Staten herefter ikke skulde

frigjøre sine Breve, medens det derhos paa samme Tid bestemtes, at Modtageren ikke alene skulde betale halv saamegen Porto til for dem, som der betales for frankerede Breve, men endog det Dobbelte. Jeg maa ganske tiltræde Udvalgets Forslag, som gaaer ud paa, at denne Bestemmelse i § 13 skal bortfalde, idet det forekommer mig, at det er en temmelig streng Bestemmelse, at Breve fra Statsmyndigheder til Private skulde afgaae ufrankerede. Men jeg har tilladt mig tillige at stille et Forslag, om, at man endog skal gaae et Skridt videre og gjøre Skridtet fuldt ud, idet man bestemmer, at Staten herefter skal være ligesaa høflig mod sine Borgere, som den ene Borger er imod den anden. Den ærede Ordfører sagde, at man nu ansaae det for en Usømmelighed at affende et ufrankeret Brev, og at dette allerede ofte havde til Følge, og mere og mere vilde faae til Følge, at den Bedkommende ikke vilde modtage et saadant Brev. Udvalget gaaer ogsaa ud fra det Raisonnement, at naar Forholdene udvilde sig frit, da vil det føre til, at Staten efterhaanden bliver nødsaget til at frigjøre sine Breve, idet Bedkommende ellers ikke vilde modtage dem. Men, hvis saa er, at man kan antage, at Forholdene vilde udvilde sig derhen til ad en lang og kjedsommelig Omvei og ad en Omvei, som har sine forargelige Sider, om jeg saa maa sige, hvorfor saa ikke ligesaa godt nu strax, da det kan gjøres, medens vi have nærværende Lovforslag for, tage den Bestemmelse, at alle Forsendelser fra Statsmyndigheder fremtidig skulde frigjøres? Der er blevet sagt, at de Private jo kunne lade være at modtage Forsendelserne, og at de saa gaae tilbage igjen. Men jeg maa bemærke, at der dog er flere Forsendelser fra Staten til Private, som disse ikke godt kunne nægte at modtage. En Andraget kan saaledes ikke godt nægte at modtage Svaret paa sit Andragende; En, der staaer i et eller andet Tjenesteforhold til Staten, kan ikke godt vægre sig for at modtage ufrankerede Breve fra en Statsmyndighed. Det forekommer mig derfor rigtig, at der nu træffes en Bestemmelse som den af mig foreslaaede. Man har herimod indvendt, at, naar Brevet angaaer Noget, der vedrører